

Nr 166.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till anordnande av nya lokaler åt yrkesskolan vid vanföreanstalten i Hälsingborg; given Stockholms slott den 8 mars 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 mars 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

I skrivelse den 23 november 1939 har föreningen för bistånd åt vanföra i Skåne gjort framställning om statsbidrag till anordnande av nya lokaler för yrkesskolan vid vanföreanstalten i Hälsingborg. Föreningen har därvid inledningsvis anfört bland annat följande.

Föreningen, som åtagit sig den statliga vanförevården icke blott inom Skåne utan jämväl i Blekinge, Kronobergs län samt delar av Hallands, Jönköpings och Kalmar län, ägde och dreve vanföreanstalten i Hälsingborg. För åstadkommande av erforderliga byggnader med tomter hade föreningen med an-

Bihang till riksdagens protokoll 1940. 1 saml. Nr 166.

580 40

litande av egna, donerade eller insamlade medel offrat 1,145,961 kronor, varjämte staten bidragit med 157,765 kronor. Därutöver hade 1936 års riksdag beviljat ett anslag av 75,000 kronor för inköp av en intill vanförestalten gränsande fastighet, tillhörig det s. k. barnsjukhuset, för vilket sjukhus nybyggnad skulle uppföras å annan plats i staden. Samtliga för vanförestalten erforderliga inventarier, arbetsmaskiner och dylikt hade anskaffats för föreningens egna medel, om än sedan ett par år avskrivning efter vissa grunder påförts driften.

Så gott som alla anstaltens avdelningar arbetade för närvarande i för trånga samt delvis olämpliga lokaler. I avsikt att råda bot härpå hade föreningen i skilda skrivelser till Kungl. Maj:t, den senaste av den 2 september 1937, framlagt förslag till anstaltens om- och tillbyggnad enligt fyra olika alternativ. Det sista av dessa alternativ (Alt. IV), vilket bland annat innefattade en tillbyggnad för nya verkstadslokaler åt yrkesskolan, hade av vederbörande granskningsmyndighet tillstyrkts men hade ännu icke föranlett proposition till riksdagen. Orsaken härtill vore att söka däri, att förenämnda barnsjukhus, å vars tomt tillbyggnaden i huvudsak skulle ligga, icke påbörjat sitt nybygge inom beräknad tid, med påföljd att dess tomt ej blivit disponibel. I själva verket hade detta bygge fortfarande icke påbörjats, varför, även om så skedde redan innevarande vinter och föreningen vore i stånd att därefter utan dröjsmål omedelbart igångsätta den planerade tillbyggnaden för yrkesskolan på den avröjda tomt, denna icke kunde beräknas vara färdig att tagas i bruk förrän hösten 1942 eller vårterminens början 1943. Allt detta gällde under förutsättning, att icke krigs- och krisförhållanden lade hinder i vägen för ettdera bygget. I motsatt fall bleve lösningen av föreningens brännande lokalfrågor förvisad till en oviss framtid.

Med anledning härav hade föreningen sökt anskaffa andra lokaler åt anstaltens yrkesskola, genom vilkens bortflyttning en i högsta grad nödvändig utrymmesökning kunde beredas anstaltens ortopediska bandageri och skomakeri. Det måste uttryckligen framhållas, att alla föreningens lokalbehov icke bleve tillgodosedda genom en sådan anordning, utan att ett antal frågor även därefter kvarstode olösta. Som emellertid ifrågasvarande lokaler icke lämpligen kunde förläggas utanför anstalten, måste med dithörande spörsmåls lösning anstå till dess barnsjukhustomten bleve disponibel.

Till belysande av de nuvarande yrkesskolelokalernas olämplighet framhåller föreningen i huvudsak följande.

Yrkesskolans manliga avdelning vore fördelad på fem olika byggnader, av vilka två vore privata. Denna spridda förläggning försvårade såväl arbetets tillsyn och ledning som den nödiga kontakten med verkstadskontoret och och verkstäderna emellan. I detta hänseende kunde erinras om tillverkningen av möbler, vilken hade att passera snickare-, målare- och tapetserareverkstäderna, som vore inrymda i var sin byggnad.

Vidare vore alla verkstäder utom en belägna i källarlokal, varav fyra måste betecknas såsom olämpliga. Alla verkstäder utom två hade otillräckligt utrymme, som icke medgäve elevantalets utökning vid behov. En erforderlig modernisering med arbetsmaskiner av olika slag hade av samma anledning icke kunnat verkställas.

För upptagande av nya yrken saknades varje utrymme, såvida icke ytterligare lokaler förhyrdes utom anstalten. Därigenom komme emellertid splittningen och därmed förenade svårigheter att ytterligare skäpas. Bland önskvärda yrken, lämpliga för vanföra, kunde nämnas det mekaniska eller finmekaniska samt sprutlackering såsom komplement till måleriet.

Härefter fortsätter föreningen:

Av dessa anledningar hade föreningen intresserat sig för en i närheten av anstalten belägen fabriksfastighet, vars ägare, Svenska band- och snörmakerifabriks aktiebolaget, den 1 oktober 1939 upphört med driften. Fastigheten vore belägen i kvarteret Sparven nr:s 1—4 och 9, med adress Hebsackersgatan 4. Endast ett kvarter skilde kvarteret Sparven från anstaltens huvudbyggnad. Tomtarealen utgjorde 3,456 kvadratmeter och två av tomterna, nr:s 1 och 9, som vore obebyggda, lämnade utrymme för eleverna under deras raster. Bebyggelsen omfattade dels en kontorsbyggnad i två våningar åt Hebsackersgatan och dels en fabriksbyggnad i en våning med takljus samt källare under cirka hälften av golvytan. Kontorsbyggnaden, som måtte en sammanlagd golvyta om 215 kvadratmeter, avsåges inrymma verkstadskontor, lärarorum, utställningsrum, lokaler för aftonskola samt vaktmästarebostad m. m. Fabrikslokalen, som skulle inrymma verkstäderna, måtte en golvyta av 1,233 kvadratmeter (mot 1,183 kvadratmeter enligt alternativ IV). Källaren måtte en golvyta av 690 kvadratmeter och tänktes inrymma förråd, toaletter, frukostrum m. m., därvid anmärkas borde, att golvet delvis låge obetydligt under markytan. Utrymmet borde således vara tillräckligt även i betraktande av de korridorer samt mellanväggar, som måste anbringas.

En jämförelse beträffande verkstadsfrågans lösning enligt förenämnda alternativ IV och nu föreliggande förslag gäve vid handen, bland annat, att tomtarealen enligt alternativ IV, trots inköp av barnsjukhusets mark, bleve fullbebyggd, varigenom ett för stort antal vanföra hopades på ett för litet utrymme, särskilt vid raster och fritid. Vidare medförde alternativ IV olägenheter och onödiga transporter genom att verkstäderna komme att ligga i fyra våningar över varandra. Härjämte måste beaktas, att en verkstad enligt alternativ IV icke kunde bli disponibel förrän 1943 och måhända ännu senare, under det att de nya lokalerna enligt nu föreliggande förslag, om allt ginge enligt önskan, kunde tagas i bruk redan vid början av höstterminen 1940, vilket innebure en oskattbar fördel. Samma fördel ernåddes jämväl för bandageriet efter omflyttning till de lediga verkstadslokalerna. Å andra sidan kunde det invändas, att yrkesskolans flyttning till bandfabriken skulle medföra, att eleverna finge för lång väg till och från sitt arbete. Härtill kunde dock gemälas, att avståndet från manliga elevhemmet, Tageborg, till bandfabriken utgjorde cirka 400 meter mot 160 meter till verkstaden enligt alternativ IV, där även 1—3 trappor tillkomme. Skillnaden vore således överkomlig. Föreningen ansåge sig också böra framhålla, att dessa ofrivilliga promenader, särskilt vid ogynnsamt väder, bleve de enda tillfällena till motion i friska luften för eleverna.

Sedan bandfabriken besiktigats av en representant för medicinalstyrelsen och av denne befunnits lämplig för det avsedda ändamålet, hade underhandlingar inletts med ägaren, vilka resulterat i en preliminär överenskommelse om ett pris av 210,000 kronor. För att erhålla en jämförelse hade föreningen låtit värdera fastigheten genom den byggmästare, som av staden plågade anlitas i liknande fall, och hade denne uppskattat värdet till 205,000 kronor. Taxeringsvärdet uppginge till 200,000 kronor, varav 35,000 kronor belöpte å tomten och 165,000 kronor å byggnaden. Föreningen hade vidare genom arkitekten G. W. Widmark låtit verkställa fullständig plan och kostnadsförslag för bandfabrikens inredning till lokaler åt yrkesskolan. Resultatet härav hade av denne framlagts i en skrivelse den 16 november 1939 med tillhörande kostnadsberäkningar och ritningar. Kostnaderna hade däri beräknats sålunda:

Byggnadsarbeten	kronor	66,462
Planeringar och inhägnader	»	10,000
Målningsarbeten	»	16,000
Värmeledning och sanitära installationer	»	36,500
Elektriska anläggningar	»	25,200
Ventilationsanordningar	»	3,000
Arkitekt-, konstruktörs- och kontrollantarvoden	»	8,000
Oförutsett, 10 procent å kostnaderna	»	16,516
Summa kronor		181,678

Dessa kostnader hade beräknats efter augusti månads priser, vartill alltså borde läggas den fördyring, som kunde tänkas hava uppstått vid tidpunkten för arbetets utförande. Därest ett sådant belopp redan nu måste preciseras, kunde man endast utgå från den för dagen rådande prisstegringen, vilken torde ligga omkring 15 procent. Alternativt skulle i så fall byggnadskostnaderna kunna angivas till (181,678 kronor + 27,252 kronor) 208,930 kronor.

Föreningen har vidare berört frågan om de nya lokalernas förseende med maskinell utrustning. Föreningen yttrar därutinnan:

För en modern yrkesskola fordrades arbetsmaskiner av olika slag, för vilka plats i de nuvarande lokalerna icke kunnat beredas. Föreningen hade därför genom civilingenjör Arvid Nilssons ingenjörbyrå i Hälsingborg låtit uppgöra kostnadsberäkning för en kompletterande maskinell utrustning, vilken slutade på en summa av 33,150 kronor. I denna inginge maskiner jämväl för en ny utbildningsgren, mekanisk verkstad, med 22,300 kronor samt för utrustning för sprutlackering med 1,050 kronor eller alltså med tillhoppa 23,350 kronor. Alternativt kunde dessa yrken tills vidare uteslutas, varefter återstode 9,800 kronor. Tidigare hade föreningen själv bekostat anskaffning av samtliga inventarier och vore beredd att i nödfall göra så även nu. Föreningen önskade dock framhålla, att vid nybyggnaden av vanförestalten i Stockholm staten bekostat inventarier för klinik och bandageri till hela beloppet samt för anstalten i övrigt till halva beloppet. Om denna anordning finge betraktas såsom fastslagen, skulle alltså på statens andel för anskaffning av arbetsmaskiner åt yrkesskolan belöpa 16,575 kronor eller alternativt 4,900 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts har föreningen anhållit, att Kungl. Maj:t måtte av 1940 års riksdag äska följande belopp, nämligen för inköp av bandfabriken i Hälsingborg 210,000 kronor, för inredning av densamma till yrkesskola 181,678 kronor samt för anskaffning av arbetsmaskiner 16,575 kronor, eller alltså tillhoppa 408,253 kronor. Alternativt kunde detta belopp med hänsyn till byggnadskostnadernas fördyring höjas med 27,252 kronor till 435,405 kronor.

Byggnadsstyrelsen har i utlåtande den 16 januari 1940 yttrat bland annat:

I betraktande av att fastighetens taxeringsvärde år 1929 utgjorde 200,000 kronor, hade byggnadsstyrelsen intet att erinra mot den uppgivna köpeskillingen 210,000 kronor, varav 45,000 kronor belöpte å markvärdet, och 165,000 kronor å en befintlig fabriksbyggnad. Ombyggnadskostnaderna syntes däremot knappt beräknade. Styrelsen kunde dock icke med bestämdhet uttala sig härom utan föregående besiktning av byggnaden. Den sammanlagda kostnaden för inköp och ombyggnad av fabriksbyggnaden (165,000 + 181,678 kronor) 347,000 kronor, som motsvarade ett belopp av 40 kronor per kubikmeter byggnadsmassa, syntes väl hög i betraktande av att uppförandet av en nybyggnad med samma byggnadsvolym och beskaffenhet kunde beräknas

draga en kostnad, som blott med 10 procent överstege inköps- och ombyggnadskostnaderna av fabriksbyggnaden. Det för anskaffning av arbetsmaskiner upptagna beloppet av 16,575 kronor undandrog sig byggnadsstyrelsens bedömande.

Med hänsyn till anförda omständigheter ställde sig byggnadsstyrelsen tveksam beträffande lämpligheten av inköp och ombyggnad av ifrågavarande fastighet. Dessutom ville styrelsen framhålla, att jämlikt § 117 i byggnadsstadgan den 20 november 1931 en ombyggnad av i förslaget avsedd omfattning vore att hänföra till nybyggnad och på den grund måste anses stå i strid med för kvarteret den 6 oktober 1938 fastställd stadsplan jämte tillhörande byggnadsbestämmelser, i vad dessa avsåge gårdsöverbyggnad.

Föreningen har i skrivelse den 6 februari 1940 bemött de av byggnadsstyrelsen gjorda erinringarna och därvid anført bland annat:

Byggnadsstyrelsens uppskattning, att kostnaderna för inköp och ombyggnad av bandfabriken motsvarade 40 kronor per kubikmeter, stämde icke med den beräkning över kubikinnehållet, som föreningen låtit verkställa. Skillnaden berodde synbarligen därpå, att topparna mellan sågtakens rännalar icke av byggnadsstyrelsen medräknats. Då föreningen i sitt förslag i flera fall utnyttjat dessa utrymmen för anbringande av läktare, förrådsrum m. m., kunde desamma ej betecknas såsom döda eller onyttiga. Bortsett härifrån syntes föreningen den skillnad på 10 procent eller cirka 35,000 kronor till favör för ombyggnaden, som framkomme ur byggnadsstyrelsens beräkningar, icke vara alldeles betydelselös. Den fortgående fördyringen inverkade nämligen icke på den redan befintliga byggnaden utan endast på ombyggnads- respektive nybyggnadskostnaden. Om fördyringen vid den tidpunkt, då bygget kunde komma att igångsättas, antoges uppgå till 20 procent, kunde skillnaden beräknas uppgå till omkring 74,000 kronor, vilket visade, att merkostnaden för en nybyggnad ej bleve obetydlig.

Härjämte måste beaktas, att vanförestalten för sin drift icke vore betjänt med yrkesskolelokaler, som vore belägna på något nämnvärt avstånd från anstaltens huvudbyggnad, och ej heller på plats, som medförde att de vanföra upprepade gånger dagligen måste passera över gator med starkare trafik. Dessa omständigheter inskränkte högst betydligt valfriheten i fråga om tomt för yrkesskolans placering, under det att bandfabriken uppfyllde de anspråk, som i dessa avseenden måste uppställas.

Frågan om tillstånd till inredningens utförande hade till en början icke beaktats, då någon annan utvärdig förändring än uppsnyggning icke avsetts förekomma. Någon invändning från grannarna borde således icke vara att befara. Stadsplanebestämmelserna medgäve inredning av samlingssalar, garage och lokaler för hantverk samt under vissa villkor även av mindre industriell verksamhet. Det måste obetingat kunna hävdas, att en yrkesskolas verkstadslokaler för utbildning i hantverk vore att hänföra till de sålunda angivna kategorierna. Det enda hindret skulle alltså vara att söka i de relativt höga kostnaderna, på grund av vilka ifrågavarande arbeten jämlikt gällande bestämmelser formellt vore att hänföra under rubriken ombyggnad, medan de i själva verket avsåge inredning. Att de beräknade kostnaderna blivit så höga som skett berodde dels på av brandchefen påfordrade anordningar och dels på att samtliga belysnings-, värmelednings- och sanitära m. fl. anläggningar måste helt nyanskaffas.

Med stöd av det anförda har föreningen vidhållit sin ansökan.

Medicinalstyrelsen har i skrivelse den 14 februari 1940 tillstyrkt föreningens framställning, varvid styrelsen anført följande.

Styrelsen ansåge behov föreligga för anordnande av nya, tidsenliga lokaler för vanförestaltens yrkesskola. Styrelsen hade ock funnit, att nyssberörda fastighet borde efter utförande av de föreslagna inredningsarbetena kunna bliva lämplig för ändamålet. Mot de av arkitekten Widmark utarbetade ritningarna hade styrelsen icke något att erinra. Då föreningen icke syntes disponera erforderliga medel för inköp av ifrågavarande fastighet och den sammans iordningställande, förordade styrelsen, att statsbidrag beviljades med styrkta kostnaderna *dels* för inköp av fastigheten, dock högst 210,000 kronor, *dels ock* för fastighetens inredning i huvudsaklig överensstämmelse med nyssnämnda ritningar. Sistnämnda kostnader borde dock icke få överstiga 181,678 kronor jämte 15 procent därå eller 27,252 kronor, motsvarande den beräknade merkostnaden för inredningsarbetena efter augusti månad 1939. Statsbidraget för lokalernas inredning borde sålunda utgå med ett belopp av högst (181,678 + 27,252) 208,930 kronor. Därjämte ansåge styrelsen sig böra tillstyrka, att statsbidrag beviljades med hälften av styrkta kostnaderna för anskaffande av erforderliga arbetsmaskiner till den nya yrkesskolan, dock högst 16,575 kronor. Styrelsen funne nämligen det vara av stor betydelse, att den maskinella utrustningen även komme att omfatta maskiner för en mekanisk verkstad samt för måleriavdelningens förseende med utrustning för sprutlackering.

Enär Kungl. Maj:t den 15 december 1939 föreskrivit, att, så länge vid vanförestalterna uppkomna driftunderskott täcktes med bidrag av statsmedel, nämnda anstalter icke finge utan Kungl. Maj:ts medgivande taga till anstaltens förfogande stående medel i anspråk för nybyggnader och större nyanaffningar m. m., syntes det styrelsen önskvärt, att statsbidraget finge utbetalas successivt, i den mån arbetena utförts eller inköp verkställt, ävensom att medicinalstyrelsen erhöile bemyndigande att, då behov därav föreläge, förskottsvis utanordna medel för ifrågavarande ändamål. Slutligen ansåge sig styrelsen böra tillstyrka, att föreningen medgäves rätt att av till anstaltens förfogande stående medel taga i anspråk det belopp, som utöver statsbidraget erfordrades för anskaffande av arbetsmaskiner till den nya yrkesskolan enligt den vid ansökningen fogade planen.

Departements-
chefen.

Frågan om en utvidgning och modernisering av vanförestalten i Hälsingborg har, såsom av det anförda framgår, varit aktuell sedan åtskilliga år, ehuru den av skilda anledningar ännu icke erhållit sin lösning. Särskilt har behovet av nya lokaler för anstaltens yrkesskola gjort sig kännbart. Tillfälle har nu erbjudit sig att få detta behov tillgodosett för sig genom att för ändamålet inköpa och inreda en i närheten av anstalten belägen fastighet, som förut använts såsom band- och snörmakerifabrik. Såvitt handlingarna utvisa, skulle en lösning av yrkesskolans lokalfråga enligt detta förslag innebära bestämda fördelar framför ett tidigare, med alternativ IV betecknat förslag. Icke minst viktigt härvid är den tidsvinst, som skulle uppstå genom ett godtagande av det senast framlagda förslaget. I den situation, vari vi nu befinna oss, är det uppenbarligen ur beredskapssynpunkt angeläget, att ökade möjligheter till yrkesutbildning för invalider och vanföra utan ytterligare uppskov komma till stånd. Jag vill i detta sammanhang även erinra om den proposition (nr 75), som den 16 februari 1940 avlätits till riksdagen i syfte att bereda vård i Sverige åt krigsinvalider från Finland. Bifalles denna, kommer behovet av ökade utbildningsmöjligheter för vanföra att än mer aktualiseras. Med

hänsyn härtill anser jag mig icke kunna underlåta att nu till prövning upptaga frågan om ordnandet av nya lokaler åt Hälsingborgsanstaltens yrkesskola i anslutning till det senast framlagda förslaget. Jag utgår därvid från att de nya lokalerna under en tid framåt böra kunna tagas i anspråk jämsides med de gamla, därest behovet av utbildningsplatser skulle göra detta nödvändigt.

Av remissyttrandena framgår, att byggnadsstyrelsen ställt sig tveksam till inköp och ombyggnad av ifrågavarande fastighet i betraktande av de relativt höga kostnader, som enligt förslaget skulle vara förenade därmed. Frånsett de erinringar häremot, som framförts av föreningen i dess senare skrivelse och åtminstone delvis förefalla mig bärande, torde de av byggnadsstyrelsen angivna betänkligheterna få vika med hänsyn till angelägenheten av att snarast åvägabringa en ökad beredskap på förevarande område. I samband härmed vill jag nämna, att chefen för kommunikationsdepartementet i dag ämnar underställa Kungl. Maj:t en av föreningen gjord framställning om dispens, avseende att undanröja det hinder för inredningsarbetenas igångsättande, som enligt vad byggnadsstyrelsen påpekat föreligger i gällande stadsplan för Hälsingborg jämte därtill hörande bestämmelser. Under sådana förhållanden och då någon erinran icke framställts mot de uppgjorda ritningarna i och för sig, har jag ansett mig böra utgå från att en ombyggnad i huvudsaklig överensstämmelse med föreningens framställning skall komma till stånd.

Som tidigare antytts hava ombyggnadskostnaderna — 181,678 kronor — synts byggnadsstyrelsen knappt beräknade. I anslutning till medicinalstyrelsens yttrande förordar jag därför, att för ändamålet avses ett belopp av i runt tal 210,000 kronor. Lägges härtill det för fastighetens inköp äskade beloppet eller 210,000 kronor, mot vilket intet synes vara att erinra, skulle alltså medelsbehovet för fastighetens inköp och iordningställande kunna beräknas till $(210,000 + 210,000)$ 420,000 kronor. Ifrågavarande belopp torde i dess helhet böra gäldas av statsmedel.

Vad åter angår den maskinella utrustningen, är det mera tveksamt, huruvida staten bör lämna bidrag, helst som föreningen förklarat sig beredd att, därest så påfordras, ensam bestrida kostnaderna härför. Med hänsyn till att staten tidigare lämnat bidrag till motsvarande ändamål samt de nya yrkesskolelokalerna kunna förväntas komma att åtminstone delvis tagas i anspråk för finska krigsinvalidier finner jag mig emellertid i likhet med medicinalstyrelsen böra tillstyrka bifall till föreningens framställning i denna del. För ändamålet torde alltså böra äskas ett belopp, motsvarande hälften av den beräknade kostnaden, eller 16,575 kronor, vilket belopp lämpligen synes böra avrundas nedåt till 16,500 kronor.

Sammanlagt torde sålunda böra äskas ett anslag av $(420,000 + 16,500)$ 436,500 kronor. I betraktande av ärendets brådskande natur lärer beloppet böra uppföras såsom reservationsanslag å tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår.

Slutligen torde i anslutning till vad medicinalstyrelsen förordat medgivande böra utverkas att utbetala ifrågavarande bidrag successivt i mån av inredningsarbetenas utförande ävensom förskottsvis, då behov därav föreligger.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

I. bemyndiga Kungl. Maj:t att bevilja föreningen för bistånd åt vanföra i Skåne statsbidrag

dels för inköp av svenska band- och snörmakerifabriksaktiebolagets fastighet nr:is 1—4 och 9 inom kvarteret Sparven i Hälsingborg med högst 210,000 kronor,

dels för inredning i huvudsaklig överensstämmelse med i ärendet ingivna ritningar av nya lokaler åt yrkesskolan i nyss angivna fastighet med högst den verkliga kostnaden för inredningen, dock högst 210,000 kronor,

dels ock för anskaffande av arbetsmaskiner till samma lokaler med högst hälften av den verkliga kostnaden för dessa maskiner, dock högst 16,500 kronor;

II. medgiva, att för inredningen beviljat bidrag må utbetalas successivt, i den mån inredningsarbetena utförts, ävensom förskottsvis, då behov därav föreligger;

III. till *Anordnande av lokaler m. m. för yrkesskolan vid vanförestalten i Hälsingborg* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 under femte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 436,500 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Anders Lundstedt.